

[Peter Jørgensen.]

indstillet på, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt, men det kan måske senere komme.

Som jeg sagde før, skal vi skaffe betydelige beløb andre steder fra, og jeg vil meget gerne, da dette er det vigtigste problem, fra denne talerstol rette en indgående opfordring til de organisationer, som varetager kommunernes interesser — her tænker jeg på Købstadforeningen, Sognerådsforeningen og Foreningen „Bymæssige Kommuner“ — om at tage hele dette problem op til debat. Jeg kan godt se, at der i de synspunkter, som kommunerne gør gældende med hensyn til deres tilskud, findes mange sagligt begrundede indvendinger; det kan ikke være rigtigt, at alene den kommune, hvori skolen er placeret, skal afholde alle de udgifter, som er forbundet med skolens drift, da det jo i stor udstrækning er unge fra andre byer, som kommer til denne skole. Det kan måske være rigtigt, at byen har en vis fordel ved, at disse unge mennesker bor og spiser i den pågældende kommune, men det vejes nu ikke op af de store tilskud, som kommunen må ud med.

Derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede handelsminister, at de forhandlinger, som jeg forstår i øjeblikket føres med de nævnte organisationer, må føre til det resultat, at man får ensartede regler for de tilskud, som kommunerne skal give til den højere tekniske uddannelse på disse områder. Men betingelsen for, at disse forhandlinger kan føres til ende, må være, at man sanerer de vanskeligt stillede skolars økonomi, og jeg har af bemærkningerne til lovforslaget forstået, at dette også er ministerens mening. Københavns tekniske skole har i øjeblikket et underskud på mere end 2 mill. kr., og Århus tekniske skole er også i økonomiske vanskeligheder. Det må være rimeligt, at disse skoler får deres økonomi saneret, når vi nu skal gå over til de nye tilskudsregler og forhåbentlig også får en aftale med kommunerne om det tilskud, der skal gives.

Vil man opretholde de tekniske skoler

som private institutioner, kan jeg ikke lade være med endnu en gang at pege på erhvervenes folk. Det ville være rimeligt, om man igennem forhandlinger nåede frem til en ordning, hvorefter erhvervslivet kom til at yde sin tribut til de tekniske skoler, for som jeg sagde før, må det trods alt være erhvervene, som er mest interesserede i de opgaver, der her skal løses. Jeg ville ønske, at noget af den forståelse og velvilje, som fra alle sider i det høje ting vises, når det drejer sig om at yde tilskud til den akademiske uddannelse — jeg erkender blankt, at det er tilskud, som er nødvendige af hensyn til fremtiden — også må komme vore tekniske skoler og vore ikke-akademiske læreanstalter til gode, for det er i lige så høj grad af interesse for os, at den praktiske opgave, som her ligger foran os, løses. Det er hele samfundet interesseret i, og det er ungdommen interesseret i. Må jeg med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Kryger: Dette lovforslag, som den højtærede handelsminister har fremsat, er for en stor del en udløber af den store udvikling, håndværk og industri har været ude for rent teknisk, og det er forståeligt, at den gældende lov, som ikke har gennemgået forandringer siden 1916, er ganske utilstrækkelig. Jeg kan derfor tiltræde, at de forskellige skoleformer såsom tekniske skoler, teknika og teknologiske institutter nu placeres i lovgivningen, og at der i loven gives klare bestemmelser om undervisningen.

Det, der må være det afgørende i denne lovgivning, er, at man når frem til en højnelse af håndværkets og industriens faglige dygtighed. Selv om der er forskellige måder for fagene at nå disse mål på, er kendsgerningen dog den, at samtidig med, at der kræves større faglig kunnen, bliver det teoretiske efterhånden af så afgørende betydning for den enkeltes dygtiggørelse, at skolens uddannelse får mere og mere